

Metode | Kildekritisk fremgangsmåde

Overvej altid hvilke elementer i kildekritikken, der er relevante i forhold til den problemstilling, der søges besvaret, så kildeanalysen ikke bliver en mekanisk opremsning af irrelevante begreber.

1. Klassifikation og ophavssituation:

- Hvilken type kilde er der tale om (fx en politisk tale, brev, dokument, uddrag af lovgivning)?
- Hvad er kildens oprindelige funktion?
- Hvem er afsender og modtager?
- I hvilken sammenhæng finder kommunikationen sted (kommunikationssituationen)?
- Hvornår er den skrevet (datering)?
- Er det en første- eller andenhåndskilde?

2. Tolkning og tendensanalyse:

- Hvad står der i teksten?
- Hvordan er teksten bygget op?
- Hvad ønsker afsenderen at meddele? Hvad er afsenderens hensigt (intention)?
- Afspejler teksten en særlig ideologi? Til hvis fordel tjener det sagte?
- Hvordan er grundtonen i kilden? Undersøg sprogbrugen, fx forfatterens brug af tillægsord (adjektiver).
- Vises sympati eller antipati mod bestemte personer?
- Er der udeladt eller tilføjet oplysninger om det pågældende emne? **Sammenlign med andre kilder om samme emne.** Er der overensstemmelse mellem dem eller modsætninger? Hvis ja: Hvor? Hvorfor mon?
- N.B. I denne del af analysen kan man oplagt trække på teori fra danskfaget; fx argumentationsanalyse (Toulmin), appelformer, det retoriske pentagram, diskursanalyse, sproglige og stilistiske virkemidler mv.

3. Brugbarhedsvurdering: Hvilken relevans har kilden for den historiske problemstilling eller det spørgsmål, der søges besvaret? Hvor troværdige eller repræsentative er oplysningerne i kilden i forhold til den problemstilling, der spørges ud fra? Hvilke spørgsmål er kilden egnet eller kvalificeret til at besvare? Og hvorfor? Hvordan udnyttes kilden mest hensigtsmæssigt, som levn eller beretning?

4. Konklusion

Skriv en lille konklusion, hvor du/I sammenfatter kildens evne, vilje og mulighed for at gengive sagen korrekt (gengive sandheden).